

О слово рідне! України слава!

Вступне слово бібліотекаря

«Поки жива мова – живий і народ! Все заберіть у народу – він все може повернути, а заберіть мову – і він вже ніколи не зможе її повернути, навіть нову Батьківщину може створити народ, але мову – ніколи!» (К. Д. Ушинський).

9 листопада ми відзначаємо День української писемності та мови. 6 листопада 1997 року був підписаний Указ Президента України, в якому говориться: «На підтримку ініціативи громадських організацій та з урахуванням важливості ролі української мови в консолідації суспільства постановляю: «Установити в Україні День української писемності та мови, який відзначати щорічно 9 листопада в день вшанування пам'яті Преподобного Нестора Літописця».

У День української писемності та мови за традицією

- покладають квіти до пам'ятника Несторові Літописцю;
- відзначають найкращих популяризаторів українського слова;
- заохочують видавництва, які випускають літературу українською мовою;
- стартує Міжнародний конкурс знавців української мови імені Петра Яцика.

16 липня 2019 року в Україні набув чинності закон про державну мову. Закон, що має назву «Про забезпечення функціонування української мови як державної», гарантує позиції української мови у державному управлінні, сфері послуг, освіті й медіа.

2018 – 2027 роки указом президента України оголошені Десятиріччям української мови, що свідчить про велику роль української мови у суспільному житті.

Ми зібралися, щоб вшанувати нашу рідну українську мову, бо вона – життя духовного основа.

Бібліотекар пропонує увазі присутніх однойменну книжкову виставку, характеризує деякі видання.

Надається слово студентам

В.1.

Ніжна, мила, світанкова,
Ясна, чиста, колискова,
Мелодійна, дзвінкотюча,
Дивна, радісна, співуча,

Лагідна, жива, казкова,
Красна, чарівна, шовкова,
Найдорожча, добра, владна,
Мудра, сонячна, принадна,
Солов'їна, барвінкова
Українська мова!

В.2.

Купана-цілована хвилями Дніпровими,
Люблена-голублена сивими дібровами,
З колоска пахучого, з кореня цілющого,
Із усмішки і сльози, сонця, вітру і грози
Наша мова.

В.1.

Прекрасна наша мова. Це – мова Кобзаря, якого ми любимо і яким пишаємось, якого знає і шанує весь світ.

В.2.

Це - слово чисте і міцне, мов криця, геніальної Лесі Українки, майстрів поетичного слова – Максима Рильського, Павла Тичини, Володимира Сосюри, Василя Симоненка, Олеся Гончара.

В.1.

«Найбільше і найдорожче добро в кожного народу – це його мова, ота жива схованка людського духу, його багата скарбниця, в яку народ складає і своє давнє життя, і свої сподівання, розум, досвід, почування», - писав Панас Мирний.

В.2.

«Той хто зневажливо ставиться до рідної мови, не може й сам викликати поваги до себе», - наголошував Олесь Гончар.

В.1.

«Мова — втілення думки. Що багатша думка, то багатша мова. Любімо її, вивчаємо її, розвиваємо її! Борімося за красу мови, за правильність мови, за присутність мови, за багатство мови... Мова — це доля нашого народу, і вона залежить від того, як ревно ми всі плекатимо її», - навчав М. Рильський.

В.2.

«Любіть Україну, у сні й наяву, вишневу свою Україну, красу її вічно живу і нову, і мову її солов'їну», - закликав Володимир Сосюра.

Читець 1

Українська мова

Всі мови рівні. Кожному своя
Близька і рідна. А моя — шовкова.
Коли у травні щебет солов'я
В садку вишневім наслухаю я,
То думаю: це українська мова.

Коли вслухаюсь у дзвінкий струмок -
Вода у нім іскриться веселково -
Не можу я звільнитись від думок,
Що то я чую українське слово.

Коли зайду у яблуневий сад,
Де яблука у росах світанкових,
Мені здається — не плоди висять -
А то слова в рядку моєї мови...

В скарбницю духу нашого заглянь.
Скупайсь у слові, і збагнеш опісля,
Що українська мова — для кохань,
Для клятви, для молитви і для пісні.

Олександр Дудка.

Виконується пісня В. Івасюка «Червона рута»

В 1.

Відомо, що мова кожного народу — явище давнє, її коріння сягає у доісторичні часи.

В.2.

Коли ж з'явилась українська мова?

Читець-мовознавець 1.

Відомо, що українська мова належить до індоєвропейської мовної сім'ї (індійська, романська, германська, іранська, балтійська, кельтська, латинська, грецька, албанська, вірменська, слов'янська). Причому, на думку багатьох вчених, Україна, зокрема її південь, і є прабатьківщиною індоєвропейської мови. Коли українську мову зіставляти з найдавнішими індоєвропейськими мовами, зокрема з латинською, впадає в очі наявність в українській мові великої

кількості прадавніх елементів більше, ніж у будь - якій з сучасних мов цієї сім'ї. Це може свідчити тільки про те, що сучасна українська мова як така почала формуватися в доісторичні часи і що вона старша за грецьку й латинську.

Автор підручника «Українська мова» (2004) Ющук Іван Пилипович стверджує, що українська мова в окремих своїх рисах, елементах почала формуватися ще в 7 - 6 ст. до н.е., можливо, водночас з латинською, якщо не раніше. Адже вона зберегла багато чого, що вже класична латинь втратила.

Про те, що українська мова в її сучасному вигляді існувала в дохристиянський період (до IX-X ст.) свідчать народні пісні, яких записано понад 200 тисяч (аби створити таку кількість потрібно було не одне тисячоліття). Мовознавець Ющук І. П., як приклад, наводить купальську пісню, записану на Івано - Франківщині:

Гей, око Лада, Леле Ладове,
Гей око Ладове, ніч пропадає,
Бо око Лада з води виходить,
Ладове свято нам приносить,
Гей Ладо, а ти Перуне,
Дай дочекати Ладі Купала.

Усе тут: і особливий ритм, і імена дохристиянських божеств - старовинне, тільки не мова.

Читець-мовознавець 2.

Ми зовсім мало знаємо про писемність, якою користувалися наші далекі предки. А ось як з'явилася абетка, якою користуємося сьогодні, знаємо.

Близько 1135 років тому брати Кирило і Мефодій створили на основі староболгарської мови азбуку й почали розповсюджувати її між слов'янами. Це поклало початок розвитку писемності.

Існує два різновиди старослов'янських писемних знаків: кирилиця і глаголиця.

Глаголиця – одна з найдавніших слов'янських азбук. Вона налічувала 40 знаків, які мали й числове значення (із позначкою титлом). Її склав Кирило на основі прадавніх слов'янських письмен. Азбука була поширена в X-XI століттях у Київській Русі.

Кирилиця – один з найдавніших слов'янських алфавітів; створений у середині IX століття Кирилом і Мефодієм на основі грецького уставного письма з додаванням деяких винайдених ними літер. Налічує 45 знаків, які мали також і числове значення. Є думка, що Кирило сам створив глаголицю, а пізніше із Мефодієм – кирилицю. Ці дві абетки існували паралельно, але поступово кириличні знаки, які були простіші, витіснили глаголицю. Кирилицею

користувалися всі слов'янські нації, які сповідували православ'я, аж до XIX століття.

Існували різні види письма.

В XI століттях уживали **установне** письмо, кожна літера якого виписувалася окремо й мала великий розмір.

У XII столітті устав був витіснений **півуставом** – мав меншу кількість літер, спрощене написання їх.

Від XIV століття відомий **скоропис**. Він характеризується дрібнішим написанням літер. Кириличне і глаголичне письмо зливалось без проміжків між літерами і словами.

У XIV – XVII століттях виник **староукраїнський алфавіт**, який базувався на кириличному скорописі; складався із 43 знаків, які мали також числове значення; між словами робилися проміжки.

В основу **гражданського шрифту** ліг кириличний скоропис, запроваджений у Росії реформою Петра I (1708); мав 32 знаки; слова вже не скорочували; нарядкових знаків не використовували.

Кулішівка – її створив Пантелеймон Куліш; використав у « Записках о Южной Руси» (1856) та в « Граматці» (1857). Прикметні особливості: літера і на позначення звука [і] з **ѣ** ; замість ы - літера и тощо.

Бібліотекар

В часи Київської Русі із запровадженням християнства створювались рукописні книги. Завдяки їм із глибини віків ми чуємо голос наших пращурів, їхнє слово, звернене до нас, їхні заповіді і роздуми про рідну землю і власну державу Русь - Україну, про земну й небесну красу, про славу і безчестя, про власну гідність і цінність - про все, пов'язане з життям і боротьбою народу.

Кожна рукописна книга була справжнім шедевром. Тексти писали на пергаменті, який робили зі шкіри молодих телят чи овець. Для створення однієї книги середнього розміру необхідно було стадо телят. Палітурки для книг виготовлялись із шкіри і прикрашались золотом, сріблом, коштовним камінням. Такі книги коштували дуже дорого, а придбати їх могли лише заможні люди.

Найдавнішими рукописними кириличними пам'ятками є яскраво орнаментовані, розкішно оправлені пергаментні Остромирове Євангеліє (1056-1057) (одна з найвидатніших пам'яток старослов'янського письменства в давньоруській редакції, яка була створена на Русі); Реймське Євангеліє, що його вивезла до Франції дочка Ярослава Мудрого Анна (церковно-слов'янський пергаментний рукопис, знаменита київська пам'ятка XI-XII і XIV століть. Складається з двох уривків від різних книг, які були переплетені разом 1395 р.); Мстиславове Євангеліє (рубіж XI-XII ст.) - велика художньо оздоблена книга, призначена для читання в церкві у святкові дні,

написана гарним, великим уставом, прикрашена кольоровими заставками, мініатюрами євангелістів, великими ініціалами; Ізборники Святослава (1073 р., 1076 р.). - пам'ятки давньоруського перекладного письменства, створені для чернігівського князя Святослава Ярославича.

У 1113 році з'явилася славнозвісна праця Печерського Нестора «Повість врем'яних літ» - книга буття українського (полянського) народу від всесвітнього потопу і до 1112 року. «Повість...» називає книги «ріками, які наповнюють всесвіт мудрістю незмірної глибини». Відомо, що Нестор - літописець народився в середині XI століття. Сімнадцятилітнім його прийняли до Печерського монастиря, одного з найбільших культурних центрів Київської Русі. Там перекладали, переписували книжки, складали житія святих, вели літопис. У церковному календарі день вшанування пам'яті Преподобного Нестора - літописця припадає на 9 листопада. Цього дня в Україні, починаючи з 1997-го року, відзначають День української писемності та мови.

У 1556-1561 рр. на Волині в Дворецькому і Пересопницькому монастирях було створено Пересопницьке Євангеліє. Це визначна рукописна пам'ятка староукраїнської літературної мови, шедевр українського і світового книжкового мистецтва. Всі 964 сторінки написані на пергаменті пізнім уставом. На Пересопницькому Євангелії під час інавгурації присягають президенти незалежної України. В 2016 році йому виповнилося 455 років.

У середині 16 ст. у східних слов'ян виникає друкарство. Друкований алфавіт був створений на основі півуставного письма. В 1574 році у Львові Іваном Федоровим була надрукована перша українська граматики - Азбука. У 1581 році вийшла Острозька Біблія - головна праця Івана Федорова, його поліграфічний шедевр. Біблія надрукована старослов'янською мовою, хоча в окремих місцях відчувається вплив тогочасної розмовної мови.

Остромирове Євангеліє, Реймське Євангеліє, Пересопницьке Євангеліє, Острозька Біблія - це геніальні творіння людського розуму, які в оригіналі живлять нас століттями. І хоча створені всі ці пам'ятки старослов'янською мовою, риси живої народної української мови в них досить помітні.

В.1.

Становлення сучасної української літературної мови пов'язується з іменами І. П. Котляревського і Т. Г. Шевченка.

В.2.

Зачинателем її був І. П. Котляревський. Початком нової української мови умовно вважається 1798 рік – рік опублікування письменником 3 перших частин «Енеїди». Це був перший твір, написаний живою українською мовою на народній основі. Вперше українську народну мову було піднесено до рівня літературної.

Так Котляревський у щасливий час
 Вкраїнським словом розпочав співати,
 І спів той виглядав на жарт не раз,
 Та був у нім завдаток сил багатий.
 І огник, ним засвічений, не згас,
 А розгорівсь, щоб всіх нас ogrівати.

І. Франко

В.1.

Т. Г. Шевченко своїм величним талантом розкрив невичерпні багатства народної мови, осягнув її, і як ніхто, розкрив чудову, чарівну музику українського слова, поставив свою творчість на сторожі інтересів народу, підніс українську літературу до світового рівня.

Ну що б, здавалося, слова...

Слова та голос –

Більш нічого.

А серце б'ється – ожива,

Як їх почує!... Знать, од Бога

І голос той, і ті слова

Ідуть меж люди! . . .

Тарас Шевченко

В.2.

Патріотичні, демократичні, героїчні, національні традиції генія продовжили у своїх творах Іван Нечуй-Левицький, Панас Мирний, Юрій Федькович, Іван Франко, Михайло Коцюбинський, Леся Українка і інші митці слова.

У часи суспільного тоталітаризму золоту скарбницю рідної мови збагатили майстри художнього слова: поети Ліна Костенко, Василь Симоненко, Дмитро Павличко, Іван Драч, Борис Олійник, Василь Стус; письменники Павло Загребельний, Роман Іваничук, Валерій Шевчук, Володимир Яворівський, Михайло Слабошпицький та інші. Вони володіли величезним талантом, силою волі і мужністю рятували народ словом. В умовах Незалежності посправжньому розкрився і продовжує реалізуватись їх талант.

Читець 2

Моя мова

Все в тобі з'єдналося, злилося -

Як і поміститися в одній -
Шепіт зачарований колосся,
Поклик із катами на двобій.

Ти даєш посту дужі крила,
Що підносять правду в вишину,
Вченому ти лагідно відкрила
Мудрості людської глибину.

І тобі рости й не в'януть зроду.
Квітувать в поемах і віршах,
Бо в тобі – великого народу
Ніжна і замріяна душа.

Василь Симоненко

В.1

Мова — то найперша ознака нації. Є мова — є і держава, є народ. Тому так ревно нищили українську мову наші вороги – «раби на розум і на вдачу».

В.2

Багато жорстоких літ і століть пережила наша рідна мова, мужньо знесла вона наругу царських посіпак, шляхетсько-панських поневолювачів, радянських українофобів.

В.1

Від часів російського царизму та в умовах радянської імперії наша мова витримала 48 заборон! Подібного не знає історія жодної мови, жодної держави.

Читець 3

Ось вона, **хронологія заходів, направлених на знищення української мови:**

1720 рік — російський цар Петро I заборонив друкувати книги українською мовою.

1769 рік — видано розпорядження російської церкви про вилучення у населення України українських букварів, текстів та церковних книг.

1775 рік — зруйновано Запорізьку Січ і закрито українські школи при полкових козацьких канцеляріях.

1862 рік — закрито українські недільні школи, які безкоштовно організували видатні діячі української культури.

1863 рік — наказ російського міністра Валуєва про заборону видання книжок

українською мовою.

1676 рік – указ російського царя Олександра II про заборону друкування нот українських пісень.

1884 рік — закрито всі українські театри.

1908 рік — уся культура й освітня діяльність в Україні визнана царським урядом Росії шкідливою, «могущей вызвать последствия, угрожающие спокойствию и безопасности Российской империи».

1938 рік — Сталінський уряд видає постанову про обов'язкове вивчення російської мови, чим підтинає коріння мові українській.

1983 рік — видано постанову про так зване посилене вивчення російської мови в школах і поділ класів в українських школах на дві групи — російські та українські, що привело до нехтування рідною мовою навіть багатьма українцями.

1989 рік — видано постанову, яка закріплювала в Україні російську мову як офіційну загальнодержавну мову, чим українську мову було відсунуто на третій план, що позначається ще й сьогодні.

В.1

Не можна окремо не сказати про період великої катастрофи у долі багатостраждального українського народу в радянський час. Коли увесь комплекс фізичного і морального терору: розкуркулення, колективізація, репресії, Великий Голодомор, переселення, територіально - адміністративна сваволя, друга світова війна — призвели до того, що український народ, носій української мови, зазнав непоправних втрат.

В.2

Усього разом за радянський період понад 21 млн. чоловік!

В.1

Скільки кривавих злочинів було скоєно?! Душогуби були винахідливі у своєму ремеслі.

В.2

Хто міг наважитись убивати сліпих кобзарів?

В.1

Не віриться, що таке могло статися!

В.2

Хто покаже тепер те місце, де вічним сном у тундрових снігах вічним сном сплять наші кобзарі — національна слава і гордість України?

Читець 4

Дума про кобзарів

Чом замовкли, кобзи, кобзи голосисті?
 Чом не чути, кобзи, рокіт ваших струн?
 Заросли стежини гей у полі чистім,
 І не пройде ними з кобзою співун.
 Ой скажи ж ти, вітре, де біліють кості
 Довговусих, мудрих, сивих співунів?
 Бо не знає ненька Україна й досі,
 Де лягли у землю двісті кобзарів.
 Ой, скажіть, тополі, може, вам відомо
 Те, що невідомо вітрам у степах?
 З усіма гаями перемовтесь словом:
 Де знайшов свій спокій кобзарів тих прах?
 Ви, старі дідівські мовчазні могили,
 Хоч на мить поруште давній супокій -
 Мовте ж слово тільки, може б, ви відкрили
 Те, що так сокрите в таємниці тій?
 Орле мій могутній, сизокрилий орле,
 Ти літаєш, орле, попід небеса, -
 Може, твій орлиний зір те все огорне,
 Те, що невідомо вітрам і лісам?.

Таїна. По світу бродить клята кривда,
 Та у неї й чорта визнаєш поготів.
 І ніхто не скаже, і ніхто не віда,
 Де ж поділись, Боже, двісті кобзарів.
 Ой, заграйте, кобзи, кобзи дзвінкострунні,
 Співуни кобзарські, думу заведіть,
 Як у дні моєї голубої юні
 Кобзарі Вкраїни зникли в одну мить.
 Є багато, звісно, таємниць на світі.
 Та життя навіки збереже одну,
 Заспівайте ж думу, кобзарі новітні,
 Про страшну, як правда, чорну таїну.

Віктор Рафальський.

Читець 5 (на фоні муз. супровода «Аве Марія»)

Молитва

Гріховний світ вирує неспроста,
Підступний Демон, що керує нами.
Та піднімається нетлінно над віками
Велична постать вічного Христа.

О, Господи! Знайди нас всіх, знайди,
Бо ми блукаєм хащами ще й нині,
Прости гріхи й провини безневинні,
І до спасіння всіх нас поведи.

О, Господи! Зціли нас всіх, зціли,
Всели в серця неопалиму мрію,
Щоб ми, пізнавши віру і надію,
Жорстокий світ добром перемогли.

Моя прекрасна українська мово,
Найкраща пісня в стоголоссі трав,
Кохане слово, наше рідне слово,
Яке колись Шевченко покохав.

Ти все знесла : насмішки і зневаги,
Бездушну гру ворожих лжеїдей,
Та сповнена любові і відваги
З-за ґрат летіла птахом до людей...

Ти наш вогонь на темнім полі битви,
Невинна кров, пролита в боротьбі,
Тебе вкладаєм тихо до молитви
І за спасіння дякуєм тобі.

Ольга Яворська

В.1

Терниста дорога стелилася нашій мові на шляху до державності. Нарешті, 1989 рік — прийнято закон про мови в Українській РСР. 1991 — прийнята

державна Програма розвитку української мови та інших національних мов до 2000 року.

В.2

1996 — Верховною Радою України прийнято Конституцію України, в якій українській мові надано законодавчої конституційної сили.

В.1

Так у 10 статті першого розділу Конституції України записано : «Державною мовою в Україні є українська мова. Держава забезпечує всебічний розвиток функціонування української мови в усіх сферах суспільного життя на всій території України».

В.2

16 липня 2019 року в Україні набув чинності закон про державну мову. Закон, що має назву «Про забезпечення функціонування української мови як державної», гарантує позиції української мови у державному управлінні, сфері послуг, освіти й медіа.

В.1.

Як довго ждали ми своєї волі слова!
І ось вона тепер співа, бринить.
Бринить, співає українська мова,
Чарує, тішить і п'янить.

В.2.

Трембітна мова, музико, калино!
Звучи в розмові, повсякчас звучи.
Говориш ти – говорить Україна.
О рідне слово, більше не мовчи!

Виконується пісня « Мова єднання».

В.1.

Із здобуттям Україною незалежності зросло і утвердилося в літературі нове покоління письменників, вільних від «комплексу меншовартості», нав'язуваного тоталітарною більшовицькою системою упродовж десятиліть: Юрій Андрухович, Марія Матіос, Ірен Роздобудько, Оксана Забужко, Василь Шкляр, Любка Дереш, Сергій Жадан, Іван Малкович, Ірена Карпа та інші.

В.2.

Сучасна література є сьогодні найбільш дієвою силою у формуванні духовного здоров'я нації. Письменники заглиблюються у генетичний корінь українства, прагнуть пізнати героїчний дух народу через призму долі та історії, розкривають найтонші людські почуття, осмислюють буття крізь призму взаємозв'язку поколінь, показують взаємозв'язок проблем природи та історії та ін. Визначальною рисою творчого почерку сучасних митців є шлях новаторських пошуків.

В.1.

Приємно слухати правильну мову. Але, на жаль, не завжди буває так. Дехто забуває, що чистота мови, її багатство – така ж необхідна річ, як і чистота тіла, охайність одягу. А недбале ставлення до власного мовлення викликає не лише зневагу, але й огиду.

В.2.

Чому ж так трапляється все-таки? А тому, що й досі тліє у душах багатьох отой комплекс меншовартості, насаджуваний віками неволі! Мовляв, українською говорити не престижно, бо це мова сільська, та й не модна.

В.1.

Тож плекаймо чудовий сад української мови, донесений до нас із глибини віків.

В.2.

Старанно вивчаймо сучасну українську мову, її орфографічні, орфоепічні норми, збагачуймо свій лексичний запас, борімося за її правильність і красу. Хай нашими вірними супутниками і помічниками у широкому мовному морі завжди будуть навчальні посібники, довідники, словники.

Відеофільм “Словники української мови”

В.1

Сьогодні у світі налічується до 6 тисяч мов. За класифікацією ЮНЕСКО українська мова за влучністю передачі образу, дії, мелодійністю займає 3 місце серед мов світу. В одинадцятитомному словнику української мови зареєстровано понад 135 тисяч слів.

В.2.

Загальна кількість носіїв української мови близько 45 мільйонів, вона є однією з робочих мов ООН. Україністика викладається в 28 університетах і

коледжах США, кафедри української мови створено в 12 університетах Канади. Україномовні загальноосвітні школи діють в Канаді, Австралії, Польщі, Молдові, Литві, що свідчить про зростання ролі української мови на міжнародній арені.

В.1.

Починаючи з 2000 року в День української писемності та мови стартує міжнародний конкурс знавців української мови імені Петра Яцика.

В.2.

Метою конкурсу є сприяння утвердженню статусу української мови як державної, піднесення її престижу, виховання у молодого покоління українців поваги до мови свого народу. Організаторами конкурсу є Міністерство освіти і науки України та Ліга українських меценатів.

Читець 7.

Одним з тих, хто вболівав за українську мову був мільйонер і меценат із Канади Петро Яцик. Народився він 7 липня 1921 року в селянина Дмитра Яцика на Сколівщині, село Верхнє Синьовидне. Як згадував Петро Яцик: «Мій батько ходив у личаках і їздив на конях. Таке було його життя, а в мене — інше. Ті швидкості мені замалі». У віці 27 років П. Яцик змушений був виїхати за кордон, там вдало провадив свій бізнес і став багатю, успішною людиною, одним з найбагатших українців діаспори. Значну частину своїх коштів він вкладав у створення україномовних шкіл та видання словників, книжок на рідній мові. Петро Яцик вперше виступив з пропозицією проведення в Україні мовного конкурсу серед учнів і студентів вишів, в якому вони могли виявити свої знання і досконале володіння рідним словом. Цю ідею підтримала Ліга українських меценатів, що об'єднує представників бізнесу з багатьох країн світу. Вони надали спонсорську підтримку у проведенні конкурсу та нагородженні його переможців. Перший Міжнародний конкурс знавців української мови було проведено в 2000 році. За рішенням Ліги українських меценатів конкурсу було присвоєно ім'я Петра Яцика, а його дочка Надія стала почесним головою конкурсу. На жаль, Петро Яцик побачив лише завершення першого конкурсу. Його справу продовжила донька Надія. Цей конкурс живе і сьогодні.

В.1

Шануймо нашу рідну мову.

В.2

Робімо все, щоб наше слово зазвучало повсюди.

В.1.

Щоб українська мова зайняла почесне місце в нашій державі.

В.2.

Щоб вона стала мовою наших дітей і онуків, мовою наших нащадків.

Читець 8.

О слово рідне! України слава!
Богдана мудрість і Тараса заповіт.
І гул століть, і сьогодення гомін
В тобі злились, як духу моноліт.

О слово рідне! Мудре і прадавнє,
Ти вирросло з могутньої землі!
Тебе валуєви жорстоко розпинали,
А ти возносилося і не корилося — ні!

О слово рідне! Подарунок мами!
І пісня ніжна, і розрада нам!
Я всім на світі поділюся з вами,
Та слова рідного нікому не віддам!

М.Лещенко

Виконується пісня «Моя Україна».